

Î N C H E I E R E

10 august 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Ala Cobăneanu

Judecătorii: Mariana Pitic și Sveatoslav Moldovan

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Lunca Ion, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Lunca Ion împotriva societății cu răspundere limitată „Haruz-Grup” cu privire la încasarea salariului, dobânzii de întârziere, penalității și prejudiciului moral, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 mai 2016, prin care s-a respins apelul declarat de Lunca Ion și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru mun.Chișinău din 26 ianuarie 2016

c o n s t a ț ă :

La 08 octombrie 2015 Lunca Ion a depus cerere de chemare în judecată împotriva societății cu răspundere limitată „Haruz-Grup” cu privire la încasarea salariului, dobânzii de întârziere și prejudiciului moral.

În motivarea cererii de chemare în judecată Lunca Ion a indicat că la 06 martie 2014 a încheiat cu societatea cu răspundere limitată „Haruz-Grup” contractul individual de muncă nr.11/A, prin care s-a angajat în calitate de jurist cu salariul în mărime de 3000 lei.

Prin pct.2.4 al contractului societatea cu răspundere limitată „Haruz-Grup” s-a obligat să-i acorde bonus în mărime de 30% din cuantumul pretenției admise în fața instanțelor de judecată.

De la 06 martie 2014 până în prezent societatea cu răspundere limitată „Haruz-Grup” parțial a onorat această obligație.

În perioada de la 06 martie 2014 până la 02 februarie 2015 a reprezentat interesele societății cu răspundere limitată „Haruz-Grup” în multe procese de judecată și a obținut câștig de cauză în 8 procese.

În vederea soluționării litigiului pe cale extrajudiciară, la 10 februarie 2015 s-a adresat societății cu răspundere limitată „Haruz-Grup” cu notificare, prin care a solicitat onorarea obligațiilor contractuale.

La 13 februarie 2015 societatea cu răspundere limitată „Haruz-Grup” a achitat parțial datoria în mărime de 19369 lei și a eliberat cerere de revocare a pretenției, prin care a consemnat că nu are obiecții la suma primită.

În prezent societatea cu răspundere limitată „Haruz-Grup” urmează să îi achite suma restantă în mărime de 126995, 3 lei.

Societatea cu răspundere limitată „Haruz-Grup” nu a onorat obligațiile stipulate în contractul individual de muncă, a admis intenționat comiterea de ilegalități care au dus la încălcarea drepturilor sale ocrotite de legislația în vigoare.

Conform art.619 alin.(2) Codul civil, societatea cu răspundere limitată „Haruz-Grup” datorează dobândă de întârziere în sumă de 26523, 71 lei.

Prin refuzul societății cu răspundere limitată „Haruz-Grup” de a elibera salariul conform contractului individual de muncă i-a cauzat traume psihologice irecuperabile întrucât salariul era unica sursă de venit.

Pentru obținerea unei satisfacții echitabile garantată de art.6§1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale solicită încasarea sumei de 100000 lei cu titlu de prejudiciul moral.

Cere Lunca Ion încasarea de la societatea cu răspundere limitată „Haruz-Grup” salariul restant în mărime de 126995,3 lei, dobânda de întârziere în mărime de 26523, 71 lei și prejudiciul moral în mărime de 100000 lei.

La 24 noiembrie 2015 Lunca Ion a depus cerere de concretizare a pretențiilor solicitând încasarea de la societatea cu răspundere limitată „Haruz-Grup” a salariului restant în mărime de 126995,3 lei, dobânzii de întârziere în mărime de 31680,07 lei, penalității în mărime de 54162,7 lei și prejudiciului moral în mărime de 100000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 26 ianuarie 2016 s-a respins acțiunea lui Lunca Ion ca neîntemeiată.

La 01 februarie 2016 Lunca Ion a depus apel nemotivat, iar la 28 martie 2016 apel motivat împotriva hotărârii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 26 ianuarie 2016 (f.d.150, 158-162).

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 12 mai 2016 a respins apelul declarat de Lunca Ion și a menținut hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 26 ianuarie 2016.

Prima instanță și instanța de apel au motivat soluțiile că Lunca Ion și societatea cu răspundere limitată „Haruz-Grup” prin acordul din 13 februarie 2015 au soluționat litigiul pe cale amiabilă.

Prin pct.2 al acordului din 13 februarie 2015 Lunca Ion a confirmat că nu are obiecții față de societatea cu răspundere limitată „Haruz-Grup” în legătură cu relațiile de muncă, a garantat că nu va înainta pretenții, plîngerii sub nici o formă autorităților competente în soluționarea litigiilor de muncă și nu va acționa întreprinderea în instanța de judecată.

Lunca Ion în cererea din 13 februarie 2015 a declarat că a ajuns cu societatea cu răspundere limitată „Haruz-Grup” la un numitor comun, a solicitat revocarea pretențiilor, deoarece a primit suma de 19369 lei și nu are pretenții financiare.

Codul muncii nu interzice încheierea tranzacțiilor de împăcare la apariția litigiului dintre angajator și salariat cu privire la salariu.

Tranzacția de împăcare încheiată între societatea cu răspundere limitată „Haruz-Grup” și Lunca Ion la 13 februarie 2015 în partea ce ține de lipsa pretențiilor reciproce este valabilă.

La 06 iunie 2016 Lunca Ion a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 mai 2016 solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului Lunca Ion a invocat că prin pct.2.4 al contractului individual de muncă societatea cu răspundere limitată „Haruz-Grup” s-a obligat să-i acorde bonus în mărime de 30% din cuantumul pretenției admise în fața instanțelor de judecată.

De la 06 martie 2014 pînă în prezent societatea cu răspundere limitată „Haruz-Grup” nu a onorat această obligație.

Conform art.128 alin.(3) Codul muncii, salariul este confidențial și garantat.

Articolul 128 alin.(1) Codul muncii obligă angajatorul să plătească remunerația convenită în contractul individual de muncă pentru munca prestată de către salariat.

Prima instanță și instanța de apel au neglijat caracterul imperativ a normelor materiale.

Dreptul salariatului de a fi remunerat este un drept absolut de la care angajatorul nu poate fi exonerat de obligația ce i se impută în baza legii.

În acordul încheiat cu societatea cu răspundere limitată „Haruz-Grup” la 13 februarie 2015 au fost identificate doar unele condiții de rezolvare a litigiului, însă o soluție clară nu există.

Niciun act nu poate exonera angajatorul de la plata obligațiilor salariale, întrucît este lovit de nulitate absolută.

Instanța de apel eronat a concluzionat că acordul din 13 februarie 2015 poate avea valoare de autoritatea lucrului judecat, deoarece nu s-a examinat într-un proces de judecată legalitatea acestuia.

Acordul din 13 februarie 2015 nu poate fi calificat o tranzacție de împăcare, deoarece obiectul acestuia este ilicit, fapt ce contravine prevederilor art.206 alin.(2) Codul civil.

A eliberat scrisoare de revocare a pretențiilor din cauză că a convenit cu societatea cu răspundere limitată „Haruz-Grup” că restul sumei urmează să-i fie achitată ulterior, întrucît la acel moment nu dispunea de toată suma.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 21 iulie 2016 societatea cu răspundere limitată „Haruz-Grup” a prezentat referință solicitînd a considera recursul declarat de Lunca Ion inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Verificînd încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate de Lunca Ion în cererea de recurs pe baza materialelor din dosar și a referinței, audiind raportul verbal al judecătorului raportor, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că acesta este inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Lunca Ion în cererea de recurs temeiuri prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă nu a invocat.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă că „... art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes”. (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din motivele menționate și având în vedere că prima instanță și instanța de apel au examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate au emis hotărâri legale, iar argumentele invocate de Lunca Ion în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Lunca Ion se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul:

Ala Cobăneanu

Judecătorii:

Mariana Pitic

Sveatoslav Moldovan